

nadni mraz pomladnih hrčk) ogrinjala in kinčala zemeljsko površino in poljski škrjanček (*Alauda arvensis*) bo v zraku v okrogih sukaje žvrgolel svojo pesmico budivši kmetovavca: sej! sej! sej! orji! orji! orji! kopaj! kopaj! kopaj!

Iz Ljubljane. Deželni zbor naš je tedaj tudi pri kraji — skor po celih 3 mesecih. Dela je bilo obilo in marsikaj se je dovršilo, marsikaj pa je ostalo v nalogu prihodnjim zborom. Saj tudi „Rim ni bil v enem dnevu zidan“ — pravi starodavni pregovor, in s tem naj se tolaži tudi narod naš, kateri še ni dosegel, kar slovenski deželi gré po ravnopravnosti družih narodov. Naj protivniki naši, kateri nemško „kulturo“, ki je od danes do jutri, stavijo na mesto večne pravice, nikar ne mislijo, da je propala pravična reč, — in naj judovska in kristjanska peresa v dunajskih, graških in družih časnikih nesramno napadajo, kar je naše po volji Božji in Cesarjevi: vse njih nasprotovanje nam še le prav pomaga, kajti resnične ostanejo besede Slomšekove, ki jih ima vsak iskren pa strpljiv Slovenec zapisane v svojem srcu: „Le naj gnojijo z gnojnico hudobnih svojih jezikov, prav močno naj gnojijo; toliko gorše bo rastlo seme večne pravice!“ — „Zukunft“ pa je pravo zadela, rekši v 39. listu, da Slovenci imajo grofa Borkovskega v grofu Antonu Auerspergu; kakor uni v galicijskem zboru hoče, da poljska narodnost pogoltne rusinsko, tako ta, da nemška pogoltne slovensko. Al še je jutri tudi dan!

— Hranilnica se je zopet radodarna skazala; zraven družih daril je darovala Dolencem 4000 gld., ljubljanski otročji bolnišnici 1000 gold.

— Gosp. pl. Radič je poklonil Njih Veličanstvu 6 svojih zgodovinskih knjig. Presvitli cesar so blagovolili sprejeti ta dela v Svojo knjižnico in ukazali, naj se pisatelju v Njih imenu izreče zahvala.

— Naš častiti rojak gosp. Blažir, svetovavec v c. kr. državnem ministerstvu, je sprejel red sl. železne krone.

— Dež. sodnije svetovavec gosp. dr. Melè, naš občespoštovani rojak, pride iz Leoben-a v Gradec za c. k. državnega pravdnika.

— Žitnica ljubljanskega okraja, o kateri je lani vrtal g. Cepuder, vendar ni izmišljena stvar. Iz gotovega vira smo slišali, da je omenjena žitnica imela in da še ima veliko premoženja, da bi bila lahko vzlasti letos velika dobrotnica, ako ne bi bilo njeno gospodarstvo v tako žalostnem stanu. Da se sedanje premoženje spravi na dan in v društveno gospodarstvo vpelje pravilni red, sklical je ljubljanski okrajni predstojnik, g. Pajk na 12. febr. t. l. v posvetovanje vse ustanovnike in ude tega društva. Radovedni smo, kaj da pride na svitlo o tej zadevi, o kateri smo dozdej le toliko slišali, da je zelo zamotana. Gotovo je, da je bila žitna zaloga iz žitnice prodana; kje je skupljeni denar in koliko ga je, izvedeti se mora po tistih možeh, ki so imeli opravišstvo v svojih rokah. Nadjamo se od čast. gosp. predstojnika Pajka, da bode, kakor je rekel, po ustavni, tedaj očitni poti svetu dal vedeti, kar je izvedel; saj je tudi žitnica bila očitna. Iz zgodovinskega ozira je pa tudi to zanimivo, da so našli v nji kosti 5 mačkov, ki so nekdej žito branili mišim. Ko ni bilo žita več, ni bilo tudi mišek več, in ubogi mački so glada konec vzeli, in kosti njih so bile — inventar žitničin.

— Čitalnica napravi 25. dne t. m. in 18. dne prihodnjega meseca „besedo.“ Ker bojo gospodičini in gospodje, ki so na Vodnikov dan nas posebno razveselili z Ipavčevo mojstersko operêto, tako prijazni,

da jo ponovijo 25. dne t. m., jim je hvala že naprej zagotovljena. — Na velikonočni pondeljek napravi čitalnica združena s „Sokolom“ na pomoč ubogim Dolencem veliko „besedo“ v gledišču.

— „Sokol“ bo imel vès zimski čas v gostilnici čitavničini svoje večerne shode vsako saboto, samo takrat ne, kadar je drugi dan „beseda“ čitalnice. Prvi shod preteklega tedna, če tudi brez programa, je bil jako zanimiv.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Deželni zbori takraj Litave so večidel pri kraji; le dunajski še deluje do 21. dne t. m.; českemu in galicijskemu je dovoljena dalja dôba; o dalmatinskem nič ne vemo, ker je tako tih, kakor da bi ga ne bilo. — Hrvaški pošlje svojo adresno po podpredsedniku Šuhaji in Mrazoviću v Budo-Pešt, kjer jo bode Njih Veličanstvo neki 22. t. m. sprejelo. Žalibog! da vesele naše nade, da Hrvatska zastavi prvo krepko zagojzdo v magjarski dvalizem, so splavale po Savi! Vse, kar se sliši in bere zdaj o ogerskem zboru, napolnuje avstrijsko slovanstvo sè strahom, da se razcepi Avstrija na dvoje: na eni strani da kraljuje Magjar, na drugi Nemec. Tolažba avstrijskih Slovanov je le še septemberski manifest, kateri zagotavlja, da še le tadaj bode vlada sklenila o ogerskih zahtevah, ko se bojo zaslišali deželni zbori tudi takraj Litave. Nekteri ogerski časniki se sicer šopirijo tako, kakor da bi bili narodi takraj Litave le gledavci, kako Magjari Avstrijo snujejo, pozabivši, da je postavedajna pravica med vse avstrijske narode enako razdeljena. Razprave o adresi v ogerski doljni zbornici ne bojo dolgo trajale; vendar se sliši, da točka o narodnosti ne bo tako gladko iztekla, kakor Magjari mislijo, kajti Srbi in Rumuni pod ogersko krono bojo zahtevali popolno politično ravnopravnost narodno, o kateri Deakova adresa komaj da črhne. Vidi se iz vsega, da se Magjari ničesa niso naučili iz skušinj preteklih let! „Zukunft“ pod naslovom: „Nevarnost“ (die Gefahr) tehtno popisuje jedro ogerskih zahtev. Nemški časnikarji pa se tudi ničesa niso naučili, kajti stara „Presse“ bere Poljcem v Galicii smešne levite, rekoč: „Znebite se svojih federalističnih sanjarij; niti iz Hrvaškega niti iz Českega dohaja kultura in civilizacija; le čez in skozi Nemčijo pelje pot v zahodne dežele, kulture polne. To dajamo še enkrat Poljcem v prevdarek — in sicer zadnjikrat! Še je čas vrniti se na drugo pot.“ Wenn sich die Polen nicht schon morgen bessern, pravi „Politik“ — so, so — wandert der Michl aus! — Po vsem se vidi, da je nastal prav neugoden čas in da vse hrepeni po tem, da bi zasijala kmali vesela zarja, ki jo je obljubil septemberski manifest. — Danes v (torrek) so imeli vsi ministri priti v Budo Pešt do Njih Veličanstva v posvetovanje notranjih in unanjih zadev, kajti zopet se sliši, da se je pruska vlada začela huje repenčiti.

Milodari za Dolence.

Gospod Blaž Vomberger, fajmošter na Primskavem 2 gold.
Neimenovan dobrotnik 1 gold. 20 kr.
Fara dobrovska po gosp. fajmoštru J. Vidmarju 6 gld.
Gosp. Luka Svetec, dež. poslanec 3 gld.

Kursi na Dunaji 20. februarija.

5 % metaliki 61 fl. 75 kr. Ažijo srebra 102 fl. 80 kr.
Narodno posojilo 64 fl. 90 kr. Cekini 4 fl. 90 kr.